

ЦЕНА НА ВЪСТНИКА:

за България годиш. . 6 л.
за 6 месеца 3 л.

За странство год. . 8 л.
За 6 месеца 4 л.

Всичко, що се отнася до
въстника, се адресира:
до редакцията на в-къ
„Свѣткавица“ — гр. Варна.

СВѢТКАВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВЪСТНИКЪ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДѢЛЯ.

Издател-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

Библиотеката

Тукъ

и 40 ст. на чл. 1-а
и 40 ст. на чл. 1-а

За обявления на съдеб-
ните пристави (се плаща
по 0'2 ст. на дума.

Неплатени писма не се
приематъ.
Ръкописи не се връщатъ.

НИКОЛАЙ КИРИЛОВЪ

ВАРНА.

Телефонъ № 135, II участъкъ улица „Малка Прѣславска,“ № 9.

СПЕЦИАЛНО ЕЛЕКТРОТЕХНИЧЕСКО & ИНФОРМАЦИОННО БЮРО.

Информира и представява разни електротехнически фабрики по съобщителни и осветлителни инсталации, също и наемане на помѣщения, продажби на имоти и служби по всички отрасли на търговията, промишлеността и занаятите. *Всѣки денъ и часъ е на разположение* по всички свѣдения и улеснения, потребни за гр. Варна, цѣла България и въ странство. *Приематъ се и застраховки:* за животъ на д-то „Ню-Йоркъ“ и за пожаръ на дружеството „Фениксъ.“

Важно за г-да строителитѣ

Христо П. Овчаровъ

Тара Шейтанджикъ.

Съобщавамъ на г-да строителитѣ, че се установихъ въ гара Шейтанджикъ и открихъ собствена кариера за прочутитѣ и удобри отъ самото Министерство на Общ. Сгради, Шейтанджикъ камани, отъ които доставлявамъ на износни цѣни, като: цокълъ, стѣпала, подпрозорци, булдури, парпети, плочи за постилане дворове и др.

За споразумѣние отъ провинцията направо до менъ, а за града Варна, до Петръ П. Овчаровъ & С-ие.

Съ почитание:

1—10

Христо П. Овчаровъ

Българска Бонбонена Фабрика „Бориславъ“

на

Г. Николиевъ & А. Поповъ, Варна.

Първата и единствена въ Варна модерно комплектна моторна фабрика, произвежда всички видове захарни издѣлия: бонбони, пълни съ шоколадъ и съ разни фруктов мармалади; карамели разни видове, пълни съ шоколадъ и фруктов мармалади, обвити съ луксозни етикети и афризми отъ най-знаменати автори; фондани, английски гоми, желта захаръ (небеть шекери), леблеби шекери, пейниръ шекери, сиропи, фруктов сладка, локумъ типъ „Сира“ и разни видове росолови бонбони пълни съ ликьоръ, за локума и росоловитѣ бонбони имаме доведенъ специалистъ майсторъ отъ Сира, дѣто се изработватъ прочутитѣ Сирски локуми и всички видове захарни издѣлия. По поръчка изработва по вкусъ и желанието на клиента.

Всичкитѣ видове захарни издѣлия, както и цѣнитѣ имъ, които фабриката изработва, сж поименовани въ цѣноразписъ, който при поискване фабриката изпраща безплатно.

4—10

ПРОДАВА СЕ

По причина, че съмъ ангажиранъ съ много други търговски прѣдприятия, извѣствамъ на интересующитѣ се, че продавамъ собствената си ПИВНИЦА „БАТЕМБЕРГЪ“, находяща се на ул. „Владиславъ“ (ташъ-йолу) съ много износна цѣна. Споразумѣние лично съ мене: Гочо Ж. Андрѣйчевъ.

Многоуважаеми Г. Г.

Слѣдъ специализирането си въ Виена по художествената фотография, — се установявамъ въ градъ Варна и наредихъ ателието си по най-последнитѣ изисквания на фотографското изкуство, което отвориохъ за публиката отъ 1 априлъ т. г. подъ фирмата

I Модерна художествена ФОТОГРАФИЯ

находяща се въ жгловото високо здание на улица „Прѣславска“, сръщу хотелъ „Парижъ“.

Г. г. граждани, въ ателието ми портретитѣ ще се изработватъ на I-во качествена истинска платина — Коледругъ, Гумидругъ и Магова книга, а така също ще приематъ портрети за уголъмяване отъ всѣка величина, до два метра фамилни групи, също ще изработватъ портрети по желание — върху копринени, атласени и др. платове, които ще позволяватъ да се ператъ.

Г. г. граждани, посѣтете ателието ми за да се увѣрите, че другадъ неможете намѣри подобна артистична изработка, която ще задоволи и най-взискателния посѣтителъ.

Посѣтете ателието ми, за да се увѣритѣ още, че не трѣбва за напредъ да изпращате портрета си за уголъмяване въ странство, защото тукъ ще имате по солидна изработка.

Съ почитание:

Захария П. Жейновъ

Фотографъ.

Сжщия притежател на Сливенското ателие „НОЖАРОВЪ“.

„Le Temps“ за България.

Въ миналия брой ний писахме, че подкупната европейска преса ще величае мъдростта на българския царъ; че въ в. „Le Temps“ ще ни отправи кръвната обива, какво България е населена съ некултурни дунавски селяни, за облагородяването на които се е погрижилъ само царъ Чердинандъ. Два дни слѣдъ излизането на въстника ни, нашето прѣдчувствие напълно се оправда. Въ дълга уводна статия, работилна, лакейска и блюдолизническа, в. „Le Temps“ прѣвъзнася Фердинанда до небесата; а за българския народъ не питайте, той се третира като „народъ отъ селяни-войници.“ Но четете нѣкои откъслечи отъ тази статия:

„Когато Фердинандъ отъ Кобургъ, избранъ за князь на България, влѣзе за пръвъ пътъ въ своята столица, тѣзи, които го познаваха най-добрь, забавител-

но гледаха на авантюрата, която прѣдприемаше. Бисмаркъ му каза иронично: „Приемете, монсieur, това ще ви остави младенчески спомени.“ Графъ Омаъ се усмихваше, когато си прѣдставяше контакта на елегантния дилетантъ и малко грубитѣ български политици. Дипломатическа Европа се резервираше, съ мълчаливата си строгостъ, съ която обича да маскира своята некомпетентностъ, а въ канцеларитѣ, тѣзи, които бѣха най-малко резервирани, не скриваха своята неприязнь къмъ младия неразумникъ, който бравираше Русия. Защото въ сѣтскитѣ условности не се държи смѣтка за тайнственитѣ фактори, които, обаче, сж водачи на свѣта: личната дарба, съзнанието, което извѣстни хора иматъ за своята сила, които каратъ да се чувствува човѣкъ призванъ да води другитѣ, способността

на ролята да измѣни това, което е, и, било по благъ начинъ, било съ насипието, да дава на човѣшката материя нова форма, продукувана отъ разума.

Дилетантътъ бѣ политикъ. Първитъ му стѣпки трѣбваше да сѣ били мѣчни. Той бѣ, издѣнка на една изтънчена цивилизация, хвърленъ срѣдъ полуварварищина; съ наклонности къмъ автократия, въ недрата на единъ парламентаризмъ по име, корегирани чрѣзъ убийства. Разбира се, ние съвѣстимъ не отказваме високитъ добродѣтели на българския народъ, но по онова врѣме нравитъ не бѣха се смекчили; националната горещина се приближаваше съ бурността на потока, безъ методъ и безъ правила. За да я направлява, не трѣбваше да се сблъсква съ нея, трѣбваше да се остави тя да го носи, да схване нейчитъ стремежи за да ѝ стане господаръ. Отъ тогава насамъ Фердинандъ I прѣживѣ блѣстящи часове. Но първитъ сѣ именно ония, когато той даде мѣрка за своитъ дарби; самъ срѣщу силитъ и срѣщу поданицитъ си, търпящъ Стамболова за да го изхаби, използвайки го, като го подчиняваше, очакващъ падането му безъ да го прѣдизвиква, турянето край на диктатурата, безъ да пропусне да се възползува отъ нея — дивно зрѣлище за тѣзи, които обичатъ да виждатъ една воля да владѣе хората и нѣщата.

Отъ 1885 творчеството започна. Г-въ Габриелъ Ханото, тогава министъръ на външнитъ работи, бѣ за княза, когато България не оспорваше, но когато силитъ не бѣха още признали, единъ оставленъ дискретенъ приятелъ. Въ нѣколко мѣсеца всички столици признаха княза. Отъ тогава започна периода на вътрѣшното организиране, а прѣди всичко на военното. Кобургитъ не сѣ войници по рождение, но Фердинандъ I пожела да бѣде прѣвъ войникъ въ България. Материята бѣ добра и изобилна. Той съпи една чудесна армия, на която отдаде всичкитъ си грижи. Той бѣ тогава въ дълбоко общение съ своя народъ, чиято сила произхождаше прѣди всичко отъ българската натура, по издръжлива и по-затворена отколкото изобщо славянската натура, съ могща плодовитостъ, която дава тая млада нация 60,000 раждания на годината и отъ идеала, който цѣлѣше да се запазятъ границитъ и свободата на този народъ отъ селени-войници.

Нѣма освѣтъ да потвърдимъ изказаната въ миналия брой мисль: да се унижава България и българския народъ, а да се величатъ заслугитъ и способноститъ на Фердинанда, този е единствения резултатъ отъ царскитъ посѣщения. Но да не се сърдимъ на Фердинанда, защото той е човѣкъ на лукса и протокола. Пък и френскитъ

капиталисти и спекуланти искатъ да го пленятъ съ своето работниче (недостойно, впрочемъ, за хора републиканци), защото България още не се е оставила отъ ищаха да купува пушки, топове и развалени патрони. Но демократитъ може да се гордѣятъ, че, вмѣсто да уловятъ бика за рогата, тѣ се уло-

виха за очашката му и трѣгнаха по далечни страни да регистриратъ своето безсилие и умствена нищета, да прѣнесатъ безропотно горчивитъ и кръвни обиди, които тѣй незаслужено ни се отправятъ. Тѣ не се чувствуватъ силни за да защитятъ българската честъ и национално самолюбие, тѣ оти-

доха твърдѣ далечъ въ своето неудържимо нравствено падение! Тѣхното по-скорошно отегляние отъ властта е единственото морално удовлетворение за дълбоко оскърбената нация.

Канализацията на гр. Варна.

(Продължение отъ брой 16.)

Сумата 523 260.21 съставлява 26¹⁶⁰%, отъ цѣлата стойностъ 2,000,000 лева. Ако общината би поддържала принципа за раздѣляне на работата, то тя ще има двѣ прѣдприятия, които ще се състоятъ отъ слѣдующитъ видове работи:

а) Доставка глинени трѣби 327,081.40 (16 ³⁵ % отъ 2 мил.)	железни и чугунени работи 215,402.35 (10 ⁷⁷ % „
За сума 542,484.25 (27 ¹²⁵ % „	
и б) За извършване:	
Землени работи 530,643.65 (26 ⁵² % отъ 2 мил.)	Полагане трѣби изид. въ ямитъ 523.26 (21 (26 ¹⁶³⁰ % „
Шосейни работи 387.49 (20 (19 ³⁷ % „	Разни работи 16 113.64 (1.805 % „
На сума 1,457,515.70 (72 ⁷⁵ % „	

Както спомѣнахме по-горѣ търга се произвеждаше върху цѣлокупната работа отъ 2,000,000 лева.

Участвуващитъ конкуренти бѣха:

1) Dyckerhoff & Widmann отъ Dresden, 2) А. Василевъ, 3) Инженеръ Ф. Златаровъ, 4) Благой Пейчевъ и Дафиновъ, 5) Инженеръ Наудашеръ и Дружеството „Изида“. Бѣше депозирана сѣщо гаранция и отъ Велчо х Пейчевъ и Братия Генови, но въ послѣдствие не дадохъ оферта.

Офертитъ се приемаха точно до 4 часа послѣ обѣдъ и отъ този часъ започнаха да се разгледватъ документитъ на участвуващитъ конкуренти.

При този случай се направиха редъ констатации отъ страна на г. Александръ Василевъ, който особено силно се нахвърля върху германското прѣдприятие, като не скри да изтъкне единъ много важенъ фактъ, относително участието на чуждитъ фирми въ търгове за работи, които не съставляватъ вече тайна за българскитъ прѣдприемачи.

Спорѣдъ публикуваното обявление за произвеждането на търга всички конкуренти бѣха длѣжни да си дадатъ офертитъ по начинъ, щото да укажатъ за какъвъ видъ канали сѣ кръгло напрѣчно сѣчение, съединителни парчета (отклонения) и крайулични оточи офертиратъ за цемента-бетонени или за каменни и главно още да укажатъ отъ гдѣ ще бждатъ доставени тѣзи материали — отъ чужбина или ще бждатъ мѣстни.

Това е направено за да може общината да направи точна смѣтка за окончателната стойностъ на канализацията, като държи смѣтка и за митага отъ колто се освобождаватъ конкурентитъ, по които все таки оставатъ въ тежестъ на градътъ, докато държавата не ги опрости.

Прѣдполагаме сѣщо, че горнитъ изисквания сѣ направени съ цѣлъ за да може общината да използва чл. 64 отъ закона за насърчение на мѣстната индустрия и то, разбира се, колкото се отнася до прѣдметитъ, които се фабрикуватъ отъ мѣстни индустриалци и които сѣ частъ отъ канализацията.

Ние прѣдполагаме още, че това ще е направено и отъ икономически съображения, особено, слѣдъ като нейнитъ тѣхници сѣ проучили обстоятелствено въпроса за прѣимущества на единитъ и другитъ видове канали, а може би тѣ сѣ прѣдвидели още цемента-бетонитъ канали за да дадатъ пълна възможностъ на тукашнитъ индустриалци да участвуватъ въ постройката на канализацията съ продуктитъ си.

Ще забѣлимъ още, че всичко обещано и рѣшено по този въпросъ е впоследствие утвърдено отъ министерството въ София, значи и тамъ е билъ възприетъ възгледъ да се допусне употреблението на цемента-бетонитъ канали. Изхождайки отъ горнитъ прѣдположения, не допускаме, че изказаното единъ пжтъ мнѣние за употреблението на двата вида канали, ще се завърши сега слѣдъ търга въ полза само на една видъ канали и съответствено на това, а може би, още и на други нѣкои осезателни причини, за да се ошети общината. Ето защо, ние вѣрваме, че всички прѣдварителни приѣмки ще сѣ направени съ най-голяма грижливостъ и при пълното съзнание да се направи една солидна и икономична канализация, и че интереситъ на общината ще бждатъ по-трезво запазени, а не както бѣше случая съ оня прочутъ и нещастенъ градски заемъ сключенъ при Генералната Банка.

Слѣдъ казаното до тукъ, остава ни да изложимъ добититъ резултати на търга и да изчислимъ по отдѣлно стойността на канализацията спорѣдъ полученитъ процентни намаления или увеличения.

II тѣй:

I. Dyckerhoff & Widmann офертираха 1) 9% надъ дивиза за цѣлото прѣдприятие, ако прѣдвиденитъ въ смѣтката канали подъ № № 12, 13, 17, 18, 19, 20, 21, 22, които сѣ приѣнени само на 327,081.40 лева, бждатъ доставени само отъ каменина (печена глина), 2) ако всички малки канали бждатъ отъ циментови трѣби прѣдложиха 2% надъ дивизитъ и 3) 9% надъ дивизитъ ако всички трѣби (каналы) безъ разлика, бждатъ приготвени само отъ цимента-бетонъ.

II. Ал Василевъ, адвокатъ и индустриалецъ на циментови издѣлния въ Варна.

Офирира 9% (деветъ) надъ дивизитъ, ако всички канали бждатъ изработени отъ цимента-бетонъ.

III. Инженеръ Ф. Златаровъ 7% (седемъ) надъ дивизитъ тѣ сѣщо за канали само отъ цимента-бетонъ.

IV. Благой Пейчевъ и Н. Дафиновъ офертираха 9% (деветъ) надъ дивизитъ за канали отъ каменина и 13% сѣщо надъ дивизитъ за канали отъ цимента-бетонъ.

V. Наудашеръ, Директоръ на Д-вото „Гранитондъ“ въ София, офертира за канали само отъ каменина 15% (петнадесетъ) надъ дивизитъ, съ декларация да вземе трѣбитъ отъ Д-вото „Изида“ въ София.

Спорѣдъ тия резултати канализацията би струвала на общината:

Канали отъ
Каменина Циментъ Цимента-бетонъ

1) Спорѣдъ офертата на Dyckerhoff & Widmann 2,180,000	1,960,000	1,820,000
2) Спор. оф. на Ал. Василевъ —	—	2,180,000
3) „ „ Ф. Златаровъ —	—	1,860,000
4) „ „ Бл. Пейчевъ и Н. Дафиновъ 1,820,000	—	1,740,000
5) „ „ Наудашеръ 2,260,000	—	—

Цифритъ на тая таблица ни показватъ, че най-износната оферта безусловно е тая отъ г-да Благой Пейчевъ и Н. Дафиновъ, било, че тѣ направятъ всичкитъ канали отъ цимента-бетонъ, или пъкъ отъ каменина, ако, разбира се, тия послѣднитъ бждатъ изработени тукъ въ страната.

Въ противенъ случай, ако спомѣнатитъ конкуренти се видятъ принудени да доставятъ каменнитъ трѣби отъ чуждестранни фабрики, то естествено е, че общината трѣбва да прибави къмъ офертираната стойностъ 1,820,000 лв. още и митнитъ разноси по подробно изброенитъ по горѣ каменни трѣби, разклонения, запушалки и др.

По тоя начинъ ще се види дали офертата на Наудашеръ е по-износна отъ тая на Благой Пейчевъ. Едно подобно сравнение е необходимо и наежаще, особено като се има прѣдъ видъ, че разликата между двѣтѣ оферти за каменни канали възлиза на една пориочна цифра, а именно: 440,000 лева.

Още по голѣма е разликата въ офертитъ, ако се допусне на конкурента да изработи цѣлата канализация съ цимента-бетонитъ трѣби (каналы). Доставянето на тия трѣби не е мѣченъ въпросъ, защото сме увѣрени, че мѣстнитъ индустриалци ще се турнатъ въ разположение на прѣдприемача, като извършатъ работата задружно.

Разликата между офертираната стойностъ отъ г. инженеръ Наудашеръ 2,260,000 лв. г-да Б. Пейчевъ и Н. Дафиновъ за цимента-бетонитъ канали 1,740,000 възлиза на 520,000 лева. Тая разлика е внушителна и при това положение на работата пита се: какво ще направи общината за разрешението на тая толкова деликатна задача?

Като се вземе подъ внимание отъ една страна това щото по-горѣ изложихме съ цифри относително едно евентуално раздѣление на работата и отъ друга — прѣдложениетъ отъ конкурентитъ процентни намаления, човѣкъ се натъква на редъ комбинации, които обнаружаватъ факта, че въпроса по канализацията не е доизученъ въ изчерпателна форма и по начинъ щото съ постройката ѝ да може да се постигне една по-голяма икономия.

Излишни сѣ всѣкакви коментари по тия толкова елементарни икономически въпроси и за значението на тѣзи послѣднитъ върху оръдствата и икономическото състояние не само на отдѣлнитъ граждани, но и на цѣлокупната община, затова ние ще чакаме да чуемъ окончателното рѣшение на общинския съвѣтъ за да си съставимъ ясна идея относително умѣнието на съвѣтницитъ да запазятъ истинскитъ интереси, разбира се на града, и по тая крупна градска работа.

Основенъ учителъ

дири да подготви прѣзъ ваканцията слаби ученици въ отдѣленята, срѣщу скромно възнаграждение.

Споразумѣние въ книгарицата на Боянъ Вѣсковъ — Мусалата за Ю. Х.

Баламутъ.

За градската библиотека.

Варна е особенъ градъ. И хората му сж особни. Миналото е наложило своя печатъ. Старитѣ български царе постоянно сж гоювала за разширение прѣдѣлитѣ на България въ разни посоки, но рѣдко сж успѣвали да завладѣятъ Варна.

При освобождението на българската църква отъ фанариотското иго, градътъ Варна е останалъ въ рѣцѣтъ на грѣцкото духовенство. Ето защо всичко грѣцко е прѣобладавало.

Слѣдъ политическото освобождение всичко се е правило, за да се побългарятъ Варна. Градското общинско управление се е погрижило да издѣржа една библиотека. Чиновници, учители, граждани въ свободнитѣ часове сж пълнили библиотеката. Имало е какво да ги привлича: всички български вѣстници, списания сж се изписвали; писали сж се и най-добритѣ руски вѣстници и списания. Това бѣше тъй до тази година.

Демократическото общинско управление намѣрило за необходимо да уволни всичкитѣ служаци, и да ги замѣсти съ хора отъ партията. Правилно ли е постѣпило или не — това да оставимъ на страна. Но защо на чело на библиотечното управление е поставило единъ пришелецъ и при това още небългаринъ — това вече не можемъ да разберемъ. Види се, за да направи нѣкои прѣобразовани въ самата библиотека. Таква дѣйствиелно е направилъ.

До 1-й Януарий н. г. се изписваха всичкитѣ български ежедневни вѣстници, а сега не се изписва нито единъ; изписваше се единъ руски вѣстникъ, — нищо руско сега нѣма въ политическия отдѣлъ. Българскитѣ ежедневни вѣстници сж прѣкратени за икономия. Сжщото не може да се каже за руския вѣстникъ, защото е замѣненъ съ ромѣнскъ. Види се, за варненскитѣ граждани трѣбва да бжде по-цѣнна ромѣнската култура отъ руската. Какви особности тя заключава? Само пѣвѣстната мамалига. Но нашиятъ качамакъ ще издѣржи конкуренция съ ромѣнската мамалига.

Значи нѣма нищо да се намѣри за подражение въ Ромѣния.

Изписани сж французки и нѣмски вѣстници, както се изписваха и по-прѣди. Защо именно руски вѣстници не сж изписани?

Името на завѣдующия библиотеката се казва Романчукъ. Нѣкои казватъ, че той билъ руски еврейца. А рускитѣ евреи нѣматъ нищо общо съ нашитѣ. Рускитѣ евреи е задѣлженъ да ненавижда Русия. Рускитѣ евреи като граждани е длѣженъ да бжде крайна оозиция на правителството. Рускитѣ евреи до сега е изпѣквалъ на чело на всичкитѣ политически заговори и убийства. Други казватъ, че той билъ отъ партията на украинофилитѣ. Тя е създадена на австрийското зѣло. Украинофилитѣ проповѣдватъ, че малоруситѣ не сж руси, а украинци. Въ своята ненавистъ къмъ всяко руско и славянско тѣ сж надминали и еврейтѣ.

Господинъ Романчукъ може би нѣма право да ненавижда и Русия, и славянството и руския царизмъ; това е дѣло на неговата съвѣсть. Въ чуждата човѣческа душа никой нѣма право да се човръка. Но ние, българитѣ, знаемъ, че, ако да не бѣхме славяни, Русия, по повелѣнието на своя царъ, нѣмаше да принесе толкова човѣчески жѣртви на олтара на нашата свобода. Ето защо ние обичаме Русия. Ако господствующия въ нея царизмъ има недостатѣци, има и доблестни граждани, които се борятъ за прѣмахването на тѣзи недостатѣци. Да се втурваме ние, на шията на които виси личния режимъ, въ вѣтрѣшитѣ работи на Русия, това ще бжде толкова приятно на руситѣ, колкото насъ бѣше приятно, когато Ериротъ и Ремлингенъ рѣководеха изборитѣ за изкалѣпяването на онова велико народно събрание, което даде пълномощия на Батемберга въ 1881 г.

А пришелеца Романчукъ по кафенета и бирарии само омраза и ненавистъ противъ всичко руско проповѣдва. Нека проповѣдва. България е свободна страна, гостоприемна страна; българитѣ сж търпеливи; всяка околност може да живѣе, да проповѣдва каквото ще върую, да обича и ненавижда. Но да ни се натрапва чужда вѣра, чужда ненавистъ — това вече минава границата на въѣккава свобода и търпѣние. А това името и върши г-нъ Романчукъ, като е добилъ право да налага за четене въ градската библиотека разни русофобски нѣмски вѣстници, а руски вѣстници не е допустилъ.

Господинъ Романчукъ тъй трѣбва да работи. Другояче той не би билъ любимецъ на покойния тиранинъ Стамбуловъ. Не е за удивление, че сж

ществува Романчукъ, а е за удивление, че сжествува демократическо общинско управление, което го е на-трапило да деребействува въ градската библиотека.

ХРОНИКА

Славянския съборъ.

Идния Четвъртъкъ въ София ще се открие Славянския съборъ, който ще засѣдава три дни. Отъ всички славянски страни ще пристигнатъ делегати — видни прѣдставители на науката и литературата. Каквито и агитации да се водятъ срѣщу този съборъ, ние се надѣемъ, че той блѣскаво ще изпълни прѣдначертаната си цѣль. А знайно е, че славянскитѣ събори сж поставили благородната цѣль да се постигне културното обединение на славянството въ името на свободата, равенството и братството, — тригѣ велики завѣти на френската революция. На нѣро време може да възникнатъ раздори и несѣгласия, но съ течение на врѣмето, тѣ ще се изгладятъ. Да ратуваме за общата славянска солидарностъ е нужно повече отъ всѣки другъ нѣтъ, защото пангерманизма застрашава политическото сжществуване на славянскитѣ народи. Прочее, ние поздравяваме делегатитѣ на Славянския конгресъ и изказваме нашитѣ най-горѣщи благопожелания за осжществление на славянскитѣ идеали.

„Безсрамници“.

По случай прѣдстоящия славянски съборъ, нѣкои забразени литературни парвенюта пожелаха да се каже нѣщо и за тѣхъ. П. Славейковъ и П. Тодоровъ излѣзоха въ вѣкъ „Камбѣзѣна“ да водятъ печатна война и да ругаятъ видни учени и литератори. Вземайки поводъ отъ тази лудория въ България дава следѣщата характеристика за тѣхъ типове:

„Има два типа — Пенчо Славейковъ и Петко Тодоровъ, които отъ години сж се намѣстили на синекюри дѣлности — безъ да работятъ получаватъ тѣсти плати отъ държавата и днесъ излизатъ чрѣзъ печата да настройватъ обществото противъ славянския съборъ. Тѣзи отвратителни хранѣнщини държавата, тѣхъ безподобни паразити, съ прѣвнати грѣбнаци и мухлясали мозѣци до днесъ държавата ги хранутеше ужъ да дадатъ въ литературата ни нѣщо, а тѣ въ тая областъ се занимаватъ съ плагиатство и бездарни подражения, и на

край за награда, че богато се плащаха, безъ да работятъ нищо, дойдоха да оскѣрбаватъ чувствата народни...“

Тия два своеобразни типове говорятъ за черносотщина, за реакционерство и за страданията на поляци и руси подъ негѣрними правителства. Добрѣ. Ами защо ние, г-да не земахте перото да се възмутите отъ русенскитѣ кланета, отъ кражбитѣ на стамболовиститѣ и отъ безобразното тѣчение у насъ на законитѣ? Ние, които се възмущавате отъ черносотничеството въ Русия, имате най-неразривни приятелски връзки съ българскитѣ черносотници... Ние сте нераздѣлни другари и депоночно дружите съ Генадиевци и Симеонъ Раденци — крадци, подкупници и прѣзрени твари въ тая страна.

Безсрамници!...

Ако има у насъ общество, съ прѣзрение ще заплюне тия безподобни кърлежи.“

Падающа звѣзда.

Вторниятъ вечерта, къмъ 9 часа, мнозина граждани сж забѣлѣзали великолѣпната падающа звѣзда. Отъ къмъ югъ, тя блѣсна въ небеснитѣ висини, бавно залѣтя и слѣдъ малко се скри задъ хоризонта къмъ с. Галата. Въ дѣтението си тя описваше плѣнителна огненна черта и издаваше свѣтли пекри. Вѣроятно тази падающа звѣзда ще бжде нѣкой голѣмъ болидъ, който билъ забѣлѣзанъ и отъ метеорологическата станция въ Спидистра.

Повторно запитване.

Въ 14 брой на вѣстника бѣхме изнесли твърдѣ непрѣпорѣчителни работи за една основна учителска, отъ грѣцко потекло. Нищо тя се обади да се защити, нито пъкъ училищното настоятелство обърна надлѣжно внимание. Повторно запитваме училищното настоятелство: мисли ли то да се запитересува и ревизира дѣлата на тази възпитателска.

Подарѣкъ.

Прѣзъ 1907 г. Н. Ц. В. Фердинандъ бѣ подарилъ единъ велосипедъ на Варненското Колоезачно Д-ство, чийто шефъ е прѣстолонаследника Борисъ. Завчера този велосипедъ билъ прѣдаденъ на прѣдседателя на д-вото г. Д. К. Владиковъ.

Изъ училищата.

На 14—15 т. м. се привѣршиха годишнитѣ изпити при основнитѣ училища. Днесъ ще се раздаватъ свѣдѣтелствата на ученицитѣ. По този случай за днеска сж приготвени дѣтски

ПОДЛИСТИКЪ

Изкуството да се пише и рисува.

За да се пише добрѣ, необходимо е щото жарѣтъ на сърдѣцето да се слива съ свѣтлината на разума. Душата, приемайки едновременно тѣзи двѣ впечатления, не може да манкира отъ да не се риздвиги съ удоволствие къмъ прѣдставения прѣдметъ; тя го достига, долава, прѣгрѣща и, слѣдъ като му се нарадва до насита, оставя го и на другитѣ чрѣзъ изражението на своитѣ мисли. Ржката ѣ се подчинява за да ги начертае (напиши), и всякой внимателенъ читателъ ще сподѣли духовнитѣ услади на писателя; ако прѣдметитѣ сж прости, той има нужда отъ изкуството само да ги нарисува, но, ако тѣ сж сложни, тогава е по-трѣбно изкуството да съчетава, т. е. да мисли по редъ, да обхваща съ търпѣние, да сравнява съ правдивостъ, като съединява разпрѣснатитѣ идеи за да състави една непрѣкъсната верига, която прѣдставлява по-

слѣдователно на разума всичкитѣ страни на прѣдмета.

Споредъ различнитѣ теми, и начина на писане трѣбва да бжде различенъ; даже и такива теми, които нагледатъ съвѣмъ прости, стилътъ — не трѣбва да бжде все еднакъвъ. Великия писателъ не може да има единъ опрѣдѣленъ печатъ и да твори по шаблонъ.

Да се рисува и да се пише сж двѣ различни нѣща: едното прѣдполага очи, другото изисква гений. Ако и двѣтѣ да се стрѣматъ къмъ една цѣль, тѣ не могатъ да вървятъ заедно. Описанието прѣдставлява послѣдователно и хладно всичкитѣ части на прѣдмета; колкото повече то е подробно, толкова по-малко ефектъ произвежда; рисуването, напротивъ, долавайки прѣди всички само най-яркитѣ черти, запазва отпечатъка на прѣдмета и му дава животъ. За да се описва добрѣ, до-

статъчно е да се наблюдава хладнокрѣвно: а за рисуването, нужно е употреблението на всички чувства. Да гледашъ да слушаешъ, да се възнувашъ, да чувствувашъ, — всичко това писателя трѣбва да прѣдстави ясно; въобще, да удохотвори прѣдмета и да го прѣдстави нагледно прѣдъ читателя.

Възможно ли е, ще каже нѣкой, да се начертае една рисунка, съ фрази и да се прѣдставятъ цѣтлове съ думи? Да, и даже ако писателя има гений, тактъ и вкусъ, неговия стилъ, неговитѣ фрази и неговитѣ думи ще произведатъ повече ефектъ отколкото четката и боитѣ из рисува. Какво е впечатлението на нѣкой любитель, когато види нѣкоя хубава картина? Той ѣ се любува до толкова, до колкото повече я наблюдава, за да може да схване нейнитѣ красоти: писателъ, който иска да рисува трѣбва да се постави на мѣстото на любителя, да ги прѣдаде на читателя си въ сжщия редъ, по който любителя ги възприема при гледане на картината. При еднакъвъ гений, писателя има преимущество надъ рисува, защото разполага съ врѣме и може да опиши

последователно всички сцени; а рисува може да прѣдстави само извѣстенъ моментъ. Рисува може да произведе само едно врѣменно удивление, което тутакси отлита щомъ и прѣдмета изчезне. Великия писателъ може да причини не само този прѣзъ ефектъ на удивление, но още да стопли сърдѣцето, да прѣдстави множество разнообразни дѣйствия, които оставатъ запечатани въ паметта и живѣятъ отдѣлно отъ прѣдмета.

Въ всички врѣмена правено е сравнение между поезията и рисуването; но никогашъ не се е помисляло, че прозата може да рисува по добрѣ отъ поезията. Стихката и ритмата стѣсняватъ свободата: за една сричка смалко или повече, изобразителнитѣ думи се отхвърлятъ отъ поета, а писателя разумно ги пнзпозува въ прозата. Стилътъ, който не е освѣнъ редътъ и движенето, които човѣкъ дава на своитѣ мисли, по необходимостъ е подчиненъ на една формула, произволна или прѣсичана съ паузи, които намаляватъ скоростта и отстраняватъ еднообразието.

утра, съ твърд интересна програма. Родителитѣ на дѣцата ще изпитат истинско задоволство като посѣтят тия утра, гдѣто ще иматъ случая да чуятъ всичко онова, което дѣцата сж научили прѣзъ учебната година.

Колоездачни.

Варненското черномор. колоездачно на негово царско височество прѣстолонаследника князь Борисъ Търновски д-во изказва своята сърдечна благодарност на господина кмета и г. г. общинската сѣвѣтници, за отпуснатитѣ 1000 лева помощъ за въ полза на дружествения колодрумъ.

На 6-й този м-ць Варн. Колоезд. Дружество имаше състѣзание за знамето по шосето отъ гр. Варна до гр. Добричъ и обратно 102 километра.

Бегачитѣ се пуснаха въ 7 часа съ 5 минути промѣждуктокъ.

Прѣвъ прѣстигна младия колоездачъ Паскалъ Панайотовъ, който изминалъ цѣлото разстояние за 4 часа и 39 минути, комуто се даде знамето съ първа награда кръстъ.

Останалитѣ бѣгачи прѣстигнаха по късно.

Опровержение.

Едно дребно вѣстниче отъ Провадия съобщава, че нѣкой си младъ адвокатъ билъ целуналъ ръка на г. Д-ръ Даневъ, когато послѣдния бѣ дошелъ въ Варна. Нищо подобно нѣма, не можеше и да има. Като правимъ опровержение, прѣдупрѣждаваме туй листче да не лъже и заблуждава и да не храни читателитѣ си съ улични клюки.

Вѣнчавка.

Г-ца Гинка Хр. Хаджиева, дъщеря на нашия приятель г. Х. Хаджиевъ, адвокатъ въ гр. Попово, днесъ се вѣнчава съ г. Руси Ц. Ковачевъ. Нашиятъ поздравления и най-добри благопожелания.

Опитъ за самоодавяние.

Прѣди нѣколко дни една госпожа се втурнала да се хвърли въ морето. Случайно находящитѣ се наблизъ хора се притекли и осуетили опита ѝ да се дави.

Циркъ.

Завчера пристигна и се установи въ града ни голѣмия циркъ на Кратевъ-младия; програмата му е доста разнообразна и посѣтителитѣ ще изпитватъ голѣмо удоволствие отъ добритѣ игри.

Варненски Сждебни Пристави.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2713.

Въ допълнение обявлението си под № 2195 публикувано въ Държавния вѣстникъ брой № 106 отъ 20 Май извѣстявамъ на интересующитѣ се че продажбата на: 1) $\frac{1}{3}$ частъ отъ къщата въ гр. Варна, 1 участ. улица „Северна“ № 171/14, триетажна направена отъ камъни, дърво и кирпичъ покрита съ керемиди, долния етажъ съ кухня и $\frac{1}{3}$ частъ мааза, втория етажъ една стая; цѣлата къща има съ двора около 650 кв. метра и $\frac{1}{3}$ частъ около 217 кв. метра оцѣнена $\frac{1}{3}$ частъ 4000 лева.

2) Лозе „Варнен. лозя“ мѣстността „Рупи“ отъ 2 декара; при сѣсѣди: Кокони Д. Семерджиева, наследницѣ на Т. Авлавици и Ив. Плиевъ, оцѣнена за 400 лв. Къщата при сѣсѣди: Ив. Константиновъ, Андрей Константиновъ; Кокони Д. Семерджиева и пжтъ, е почната на 20 май т. год. и ще продължава до 21 Юни т. год. до 5 часа вечерята и съ правонадаване въ 24 часа 5%.

Горния имотъ е собственъ на Вала-

са Константинова Авлави, продава се като неподѣляемъ между наследницѣ.

Първа цѣна 4,000 лв. за къщата и за лозето 400 л.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ на опрѣделеното мѣсто и въ опрѣделения день и часъ, да нацѣдаватъ.

Варна, 10 Юний 1910 г. 2—2

I Сжд. Приставъ: Хр. П. Бакаловъ

И. дѣло № 1148/909 г.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 768.

Варна, 12 Юний 1910 г.

На основание протоколното опрѣдѣление на Варненския Окръженъ Сждъ отъ 19 Ноемврий 1909 год. въ полза на наследницѣ на покойния Радомиръ Стояновъ, бившъ жителъ на с. Старо-Орѣхово, за продажба имота му, обявямъ на интересующитѣ сж лица, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно публикуване настоящото ми въ мѣстний в. „Свѣткавица“ съ правонадаване 5% на слѣдующий присѣственъ день, ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Варна, слѣдующия недвижимъ имотъ, а именно: Половина отъ къщата въ с. Ст.-Орѣхово, построена отъ дърво и изградена съ керпичъ, покрита съ керемиди, цѣлата се състои отъ петъ стаи и балконъ, надъ маза, която служи за дамъ, дълга 12 метра, широка 7 метра и висока $4\frac{1}{2}$ метра, съ дворъ около 4 декара въ него една полуерутена сая отъ дървенъ материалъ и керемиденъ покривъ, единъ дъсченъ хамбаръ, тоже съ керемиденъ покривъ, и курникъ за кокошки покритъ съ керемиди, при сѣсѣди: Стойко Садъковъ, Димитръ Христовъ, долъ и Земедѣлческа Банка, половината оцѣнена за 650 лева.

Надаванетоъ ще почне съ 20% намаление отъ първоначалната оцѣнка.

Желающитѣ да я купятъ, могатъ се яви всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми прѣзъ врѣме траението продажбата и да нацѣдаватъ.

III Сжд. приставъ: М. Ив. Поповъ. 2—2

ОБЯВЛЕНИЕ № 2714.

Въ допълнение обявлението си под № 2241, публикувано въ Държавния Вѣстникъ, брой 109 отъ 24/V/910 г., извѣстявамъ на интересующитѣ се, че продажбата на къщата въ гр. Варна, IV уч. линия XXV, под № 1062, новъ № 23, едноетажна, отъ простъ материалъ, покрита съ мѣстни керемиди, обемъ $10 \times 7 \times 3$ съ двѣ стаи и кухнячка и съ дворъ отъ 110 квад. метра, а всичкото мѣсто съ къщата 180 кв. метра, оцѣнена за 1400 лв., при сѣсѣди: Леонди Димировъ, наследницѣ на Петръ Ивановъ, София Димитрова и улица XXV линия, е почната на 24 й май и ще продължава до 24 юний т. г. до 5 часа вечерята и съ правонадаване въ 24 часа 5%.

Горния имотъ е собственъ на Мария, Архонда, Ставра и Павелъ Димитрови, наследницѣ на Димитръ Павловъ. Продава се за дълга му къмъ Църковното Настоятелство на село Карахюсеинъ.

Първа цѣна съ намаление 20%. Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да нацѣдаватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 10 Юний 1910 г.

I Сжд. приставъ: Хр. П. Бакаловъ.

Печатница „Просвѣта“ — Варна.

Д-ство „Рѣшителностъ“ въ Варна

има фабрика за работене на модерни мебели, врати прозорци и всѣкакъвъ видъ столарски издѣлия.

Има складъ на ГОТОВИ МОБЕЛИ въ дюгения на г. Апостолидисъ, ул. „Аспарухъ“, близо до „Пазаръ Парушъ“.

Приема и поръчки.

Работа солидна и изящно хубава. 1—10

ДЕЧО ХР. БОЖАНОВЪ & С-ие, ВАРНА.

Извѣстие.

Извѣстяваме на интересующитѣ се, че имаме ангажиранъ

Специалистъ електротехникъ,

когото държимъ на разположението имъ за поставяне и поправяне на разни електрически инсталации, като грѣмотводи, освѣтление, телефони, електрически звънци и пр. Като за извършената работа ще се задоволяваме съ скромно възнаграждение.

Съ почитание:

7—8

Дечо Хр. Божановъ & С-ие

(ул. „Прѣславска“, № 1204).

Продавамъ

КЪОШКЪ съ деѣ стаи, долу една стая за кухня, съ кладенецъ — добра вода за пиене, съ петъ декари лозе и съ овощни дървета, мѣстността „Рупи“, най-живописната мѣстность на Варненскитѣ лозя, 280 метра надъ Евксиноградския пжтъ отъ къмъ казармитѣ.

Споразумѣние: ДИМО СТОЯНОВЪ.

(При Окр. Сждъ — Варна).

Важно извѣстие

за г-да търговцитѣ.

Съобщавамъ на г-да търговцитѣ, че вече ми пристигнаха въ ПЕЧАТНИЦАТА „ПРОСВѢТА“ повече отъ 100 вида най-разнообразни букви и орнаменти за бланки, фактури, полици, чекове, търговски тефтери, циркуляри и пр.

Поръчитѣ изработвамъ, по желание, съ два и повече цвѣта съ СЪВЪРШЕННО НАМАЛЕНИ ЦѢНИ.

За улеснение на г-да търговцитѣ, снабдихъ печатницата си съ ТЕЛЕФОНЪ № 254 и държа винаги на тѣхно разположение човѣкъ за приемане и прѣдаване поръчитѣ.

Съ Почитание:

Слави Христовъ.